

[Arbejdsministeren]

gennemførelsen af VS' forslag for nogen form for aktivitet ved siden af efterlønsordningen, uden at man nedsætter efterlønsordningen tilsvarende. Der er hverken hoved eller hale i dette forslag, og det var af hensyn til forslagsstillernes almindelige omdømme, som jeg selvfølgelig håber må være positivt, jeg undlod at kommentere de enkelte bestanddele af forslaget.

Så skal jeg endelig sige til hr. Bolvig, at jeg sagde ikke i vores debat forleden dag, at jeg var konservativ. Jeg bebrejdede det konservative folkeparti, at man havde sluppet det bedste i den konservative tankegang, nemlig dette, at man ikke som menneske nødvendigvis skal ændre alle forhold, som gennem årtier i praksis har vist deres berettigelse. Det er det positive i den konservative tanke, og det var det, jeg anbefalede det konservative folkeparti at holde fast ved i stedet for at opgive.

Tyroll (VS):

Til oplysning for arbejdsministeren vil jeg da gerne sige, at den betegnelse, man passende kunne anvende på dette forslag, er, at det er et godt forslag til sikring af de ældres placering på arbejdsmarkedet, og at sikre deres forhold i den sidste del af deres aktive periode på arbejdsmarkedet synes jeg passende kunne have været anvendt som betegnelse for dette forslag.

Endelig har vi klart begrundet, hvorfor vi ikke kunne stemme for det efterlønsforslag, som blev fremsat af arbejdsministeren og vedtaget her i folketinget i sin tid. Vi har klart begrundet det med de tvangsforanstaltninger, der har været tale om, og dem ser jeg ikke nogen grund til at gentage yderligere. De har været nævnt både af hr. Kurt Hansen og af mig selv.

Men dernæst vil jeg da godt sige, at jeg har svært ved at fange, hvad det er, arbejdsministeren har fat i om de begrænsninger af muligheder, der skulle være i dette forslag i forhold til den 200 timers regel, der er tale om. Det, der i hvert fald er tale om, er selvfølgelig, at det i givet fald vil være varierende, hvad der betales over efterlønnen, og hvad der betales gennem det arbejde, som man er beskæftiget med. Der vil selvfølgelig være en varierende størrelsesorden her, og derfor er det svært præcist at beregne den

økonomiske virkning af dette forslag. Men derfor kan man heller ikke sige, at dette forslag er et forslag, der indeholder en overbudspolitik på nogen måde, og derfor er de betegnelser, der har været lagt frem fra forskelligt borgerligt hold og fra arbejdsministerens side, simpelt hen et forsøg på blot at legitimere den afstemning, som vi nok kommer til at se omkring dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forhandling om indenrigsministerens redegørelse af 7. maj 1980:

Redegørelse om statsamterne.

(Redegørelse nr. VI. Anmeldt 7/5 80. Redegørelsen givet 7/5 80. Meddelelse om forhandling 8/5 80).

Forhandling

Taanquist (S):

Det er med tilfredshed, at vi i den socialdemokratiske gruppe ser, at indenrigsministeren nu tager initiativ til at afklare statsamternes fremtid.

Der har i de 10 år, der er gået, siden vi fik kommunalreformen, hersket uvished om, hvorvidt statsamterne skulle nedlægges eller de skulle bestå, og i sidste tilfælde, hvilke opgaver de så skulle have.

Det er godt, at man har ladet nogle år gå, inden man tager den endelige beslutning, men nu er tiden til gengæld også inde til, at man tager denne beslutning både af hensyn til personalet, af hensyn til borgerne og af hensyn til de øvrige myndigheder.

Vi er også tilfredse med, at regeringen er kommet til den konklusion, at statsamterne